

Comité van Aanbeveling: Anky van Grunsven, Bonfire† en Salinero. Nederlands beroemdste pensioenpaarden zijn onze bescherm paarden!

Leeuwarden, 12 februari 2017.

Beste donateurs,

Over Irma is er helaas triest nieuws.

Irma at afgelopen vrijdagmiddag, 10 februari, slecht, ook op zaterdag was dat het geval. Gisteravond bij de laatste voerbeurt was ik om 21.00 uur in de stallen. Irma liet haar Subli staan, maar ze at wel de wortels en de appel die ik haar voerde. En ze mestte beide dagen, dus ze was niet verstopt. Ze lag in haar stal toen ik binnenkwam, maar stond direct op en was niet onrustig. Toen ik om 22.00 uur vertrok maakte ze nog steeds een rustige indruk.

Om 5.30 uur vanochtend werd ik echter gebeld door dierenarts Douwe Dijkman. Hij had een telefoontje gehad van Walter, de zoon van Jinie en Ferry Snieder, onze kuilleveranciers, die in het weekend 's ochtends de paarden voert. Walter was heel vroeg naar de paarden gegaan om te voeren en zag dat het niet goed ging met Irma.

Irma was 'verkeerd' gaan liggen, met haar rug tegen de stalmuur, ze kon niet overeind komen en ze had duidelijk last van buikpijn. Douwe Dijkman heeft Irma overeind geholpen en twee pijnstillende injecties gegeven. Irma was op de been, maar Douwe raadde aan dat rond 8.00 of 8.30 uur iemand voor controle naar de stal ging. Bennie Wanrooij, onze vaste paardenverzorger, was om 8.00 uur al in de stal en Bennie schrok hoe Irma er toen bij lag: helemaal bezweet, heen en weer rollend op haar rug en heftig schoppend met haar benen. Karin Engelman en ik zijn direct naar B'molen gereden. Douwe Dijkman kwam kort daarna en we besloten bijna gelijk tot euthanasie. Irma's toestand was in die kleine drie uur heel erg verslechterd. Vermoedelijk heeft ze net als Baltimore destijds een darmafsluiting gehad. Gelukkig heeft ze niet lang geleden. De twee pijnstillende injecties van Douwe hebben er toe bijgedragen dat de heftige pijn niet lang geduurd heeft.

Irma was de enige uitzondering op de regel dat onze stichting er alleen maar is voor oude manegedieren. Irma werd in november 2009 gedumpt, een beter woord is er niet voor, in de stallen in Beetgumermolen toen de loods nog geen eigendom van de stichting was. De eigenaresse heeft een maand pensioengeld betaald aan de toenmalige stalhouder, is nog een keer op bezoek geweest en liet daarna nimmer meer iets van zich horen. Na een paar maanden kreeg ik in de gaten dat er en niet voor Irma werd betaald en dat er nooit iemand naar haar omkeek. Toen Irma in onze stallen kwam schrok ik van haar gedrag: ze schopte tegen de wanden, ging af en toe als een dolle tekeer en ze had voernijd. Ze was zoals een stagiaire het noemde "een doodongelukkig en depressief paard". Irma was toen 19 jaar oud en haar conditie was slecht. Verkoopbaar was ze niet meer en voor haar dreigde een akelig lot. Als zo'n paard door de stalhouder verkocht zou worden - om de niet betaalde pensiekosten te innen - aan de z.g. ambulante handel, dan betekende dat bijna zeker dat ze op veetransport naar Italië of Spanje zou gaan. Voor Irma heb ik de Inspectie van de Dierenbescherming ingeschakeld en heeft de eigenaresse een afstandsverklaring getekend. Per 1 oktober 2010 is Irma in onze stichting opgenomen. In mei van dit jaar zou Irma 27 jaar zijn geworden.

Irma was, net als Quido die in 2013 overleed, een afstammeling van een heel beroemde hengst: Ulft. Ulft was Irma's grootvader en Quido's vader. Ulft moet én een buitengewoon lief én een kwetsbaar dier zijn geweest. Op Quido's gezondheid hebben we altijd extra gelet en van Irma wisten we al bij haar entree in de stichting dat haar gezondheid zorgen baarde. Ze was erg koliekgevoelig en had een fikse ruis bij het hart, een zwak hart dus. In de tijd dat de toenmalige stalhouder de paarden verzorgde werd Irma al bijgevoerd door mij met Subli, want ze was ondervoed toen ze in de stichting werd opgenomen... Maar sinds we nu bijna vier jaar geleden, met Bennie en Karin alles in eigen beheer doen, hebben we voor Irma echt alles kunnen doen wat ze nodig had: de grote stal, het goede strooisel, bijna continu voeren met kuil van goede kwaliteit en twee maal per dag een dubbele portie Subli. En in de winter iedere dag in de benen in de paddock met Fellow. Irma werd een goed doorvoed paard, met een conditie die sprongen vooruit ging. Een prachtig paardenhoofd heeft ze

haar hele leven gehad, maar haar lijf was nu ook goed gevuld, niet langer veel en veel te mager. Dierenarts Douwe Dijkman hoefden we bijna nooit meer te bellen omdat ze koliek had. Als ze een enkele keer zichtbaar last had van krampen, dan was het ook in een uurtje over. Haar lichaam kon het meestal zelf oplossen.

Van zorgenpaard werd Irma ons paradepaard!

Irma is, met haar grote vriend Fellow naast zich op stal en dagelijks als gezelschap in de *paddock*, geworden wie ze in aanleg was: een buitengewoon zachtaardig, lief en tevreden paard. Heel groot en heel zachtmoedig. Net als Quido een paard waar geen gram kwaad in zat. Genietend van haar goede paardenleven.

Wij zijn heel blij dat Irma bij ons haar goede leven heeft gekregen. Juist met haar was zo duidelijk te zien wat aandacht, verzorging op maat en goede voorzieningen, van stal tot *paddock*, voor het welzijn en het geluk van een dier betekenen. Irma was in alle opzichten een dankbaar paard en een schat van een dier.

Het gemis is er nu. De troost op lange termijn is dat ze het heel goed heeft gehad.

Met vriendelijke groet,
Stichting Opvang Oude Manegepaarden en -Pony's in Friesland,
Ineke de Groot